

REMISSVAR

2016-06-21 UFV 2016-707

UPPSALA
UNIVERSITET

Miljö- och energidepartementet

Box 256
SE-751 05 UppsalaBesöksadress:
S:t Olofsgatan 10 BHandläggare:
Lena ForsellTelefon:
018-471 18 65www.uu.selena.forsell@uadm.uu.se**Remiss om förslag till svenska bestämmelser för invasiva främmande arter (M2016/01030/R)**

Uppsala universitet har beretts möjlighet yttra sig om rubricerad remiss. Bifogat yttrande har utarbetats av professor Charlotta Zetterberg, juridiska institutionen, miljörikt.

Universitetet överlämnar yttrandet som sitt svar på rubricerade remiss.

Beslut i detta ärende har i rektors frånvaro fattats av undertecknad prorektor i närvaro av ställföreträdande universitetsdirektör Per Abrahamsson, efter föredragning av fakultetshandläggare Lena Forsell. Närvarande därutöver var Uppsala studentkårs ordförande Caisa Lycken.

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Anders Malmberg'.
Anders MalmbergA handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Lena Forsell'.
Lena Forsell

UPPSALA
UNIVERSITET

Remissyttrande över Naturvårdsverkets förslag till svenska regler och åtgärder för invasiva främmande arter

Flera av Naturvårdsverkets förslag är motiverade som en följd av EU förordningen 1143/2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter. Uppsala universitetet lämnar i det följande synpunkter på några områden där Naturvårdsverkets förslag är oklart eller där förslagen kan ifrågasättas av andra skäl.

Oklarheter

Att förordningen är meddelad med stöd av 8 kap. 5 § miljöbalken måste vara en felskrivning eftersom 5 § inte är ett bemyndigande. Förmodligen ska det stå 8 kap. 3 § miljöbalken. Men det bör uppmärksammas att bemyndigandet i 8 kap. 3 § är ganska smalt. Det avser bara förbud eller villkor för utsättningar och med utsättning avses utplantering (Prop. 1997/98:45, del 2, s. 105), vilket väl närmast är att hänföra till ett avsiktligt förfarande, (jämför EU-förordningens definition av ”introduktion”). Följaktligen omfattar inte bemyndigandet t.ex. spridning och reparativa åtgärder (av, respektive för, redan avsiktligt eller oavsiktligt introducerade arter) såsom en del av Naturvårdsverkets förslag också omfattar (jämför t.ex. förslaget 17–21 och 26–28 §§). Naturvårdsverkets förslag borde därför föregås av ett bredare formulerat bemyndigande i miljöbalken.

Defensiv hållning

Naturvårdsverkets förslag utvecklar sådant som EU-förordningen ger uttryck för att medlemsstaterna ska konkretisera i nationell lagstiftning, såsom att utse ansvariga myndigheter, utveckla ett övervakningssystem m.m. I fråga om skogsträd har emellertid en definition och ansvarsfördelning skett i förslaget som kan sägas precisera eller gå utöver vad EU-förordningen innebär. EU-förordningen, som är direkt tillämplig i den nationella rätten, tillåter dock att strängare regler på området får utfärdas (jämför artikel 192.1 i Funktionsfördraget som förordningen stödjer sig på). Det innebär att det finns utrymme för att utveckla egna nationella materiella regler och krav på området i den mån behov finns (jämför t.ex. Naturvårdsverkets egna rapport 5910, dec 2008). Mot den bakgrunden framstår det som att Naturvårdsverket förhåller sig onödigt defensivt i detta förslag på åtgärder (jämför s. 29 om att förslagen inte är ”tänkta att gå utöver de skyldigheter som följer av förordningen”). Intrycket förstärks av att Naturvårdsverket t.ex. inte vill peka ut vilka arter som ska anses ha stor spridning i

UPPSALA
UNIVERSITET

Sverige innan det finns tydligare vägledning från EU om bl.a. vad som utgör en stor andel av det potentiella utbredningsområdet samt vilka hanteringsåtgärder som är rimliga (s. 19). Ett sådant självpåtaget och restriktivt förhållningssätt hämmar den nationella strategin och utvecklingen på området. Det finns med andra ord inget som hindrar att regeringen (i sitt regleringsbrev) och Naturvårdsverket är mer offensiva i sina förslag.